

ביידן חייב להבין: בלי ניצחון מובהק על חמאס לא ניתן יהיה לחולל שום שינוי באזור

written by מאיר בן שבת | 12.01.2024

ההודעות שיצאו מהבית הלבן, ולפיהן ארה"ב אינה תומכת בשלב זה בהפסקת אש בעזה, לא שינו את הרושם הקשה שהותיר ביקורו של שר החוץ אנתוני בלינקן בישראל. כך גם הניסיון להחזיר לסדר היום את שיח הנורמליזציה עם סעודיה.

ממשל ביידן מבין היטב את חשיבות השגתו של ניצחון מובהק על חמאס בעזה. הוא היה רוצה שישראל תגיע לכך במהירות. ואולם, דרישותיו מניחות משקולת כבדה על רגליה ומאריכות את הדרך לכך.

הלחצים מצד וושינגטון להפחית את עצימות הלחימה, להגדיל משמעותית את היקף הסיוע ההומניטרי (בידיעה שחלקו הגדול מגיע לחמאס) ולהתניע בשיתוף האו"ם (!) תהליך שיאפשר את החזרתם של תושבי צפון הרצועה אל בתיהם, מעצימים את האתגרים המבצעיים לכוחותינו. הם גם מספקים חיזוק מורלי לחמאס ומבססים אצל מנהיגיו את התקווה שיוכלו לגרור את ישראל למלחמת התשה שתסתיים ב"הסדרה". ולא רק זאת: דרישות הממשל פוגעות גם במאמצים לשחרור החטופים. הן מפחיתות את הלחצים על חמאס ומאפשרות לו להקשיח את עמדותיו.

אי אפשר לטאטא מתחת לשטיח "האינטגרציה האזורית" את מנהרות חמאס. גם לא את אמצעי הלחימה הרבים או את סדר הכוחות הצבאי הגדול שנותרו בשטח. הפגיעה שישראל הסבה לחמאס עד כה היא כואבת אבל לא אנושה. לאחר אירועי 7 באוקטובר לא ניתן להסתפק בכך. גם אם יידרש זמן ממושך להשגת המטרות ² אין להתפשר על כך. אפילו מי שמתקשה להגדיר את עזה כ"מדינת חמאס", מבין שכל עוד ימצא בה גרעין חזק, מאורגן ומזוין של ארגון הטרור ² הוא יהיה גורם הכוח המרכזי ועל פיו יישק דבר.

בירושלים יידרשו להמשיך לתמרן בין הרצון לשמר את תמיכת ממשל ביידן וסיועו (שעליהם ראוי להוקירו) לבין היענות לדרישותיו המגבילות.

לא יהיה נכון לאפשר את חזרת תושבי צפון הרצועה לבתיהם בטרם הושמדה רשת המנהרות שמתחתם. אם כך יקרה, ישוב אזור זה וישמש בסיס טרור נגדנו. זהו גם מנוף לחץ על חמאס בסוגיית החטופים.

אשר לסאגת הסיוע ההומניטרי, עוד לא מאוחר לקבוע בתוך הרצועה אזור "דה-אסקלציה" שבו, ורק בו, ניתן יהיה לקלוט ולהגיש סיוע כזה. נכון לגנוז את רעיון פתיחתו של "מעבר ארז", שרק יחזק את אחריותה של ישראל ויגביר את הלחצים עליה. המלאכה לא תהיה שלמה בלי לטפל באזור רפיח. אם תימשך זרימה חופשית של אמל"ח מסיני לרצועת עזה, לא יהיה פירוז ביטחוני

ולא יהיה ערך למאמצי האיתור של האמל"ח שבתוך הרצועה. כל ההסדרים האחרים נחלו כישלון חרוץ. אין לסמוך עליהם.

ישראל חייבת לסיים את המלחמה הזו עם ניצחון מובהק. חשוב להעמיק את ההבנה בווינגטון כי זהו תנאי לכל יוזמה שמבקשת לשנות את המציאות האזורית. זהו אינטרס לא רק של ישראל ומרבית שכנותיה, אלא גם של ארה"ב במאבקה על הסדר העולמי החדש.

על רקע הדיווחים על הצעות חדשות לעסקת חילופין, כדאי להקשיב לעמדות הפומביות, כמו זו שמיוחסת לבכיר חמאס אוסאמה חמדאן, השולל את אופציית הגליית בכירי חמאס מהרצועה ומציב כתנאי לכל עסקה את סיום המלחמה.

קשה להניח שחמאס במצבו הנוכחי יסתפק ב"הפסקת המלחמה וכולם תמורת כולם". סביר יותר שהוא ינסה לסחוט התחייבויות לא רק ליציאת צה"ל מכל הרצועה ולהימנעות מחיסולים אלא גם לשיקום הרצועה. כך הוא יוכל להגיע לסיום כשבאמתחתו התקפת פתע מוצלחת, שרידות מול ישראל, שחרור אסירים ומנגנון לתיקון ההרס.

בישראל, כנראה, לא יסכימו להצעה שתשאיר את חמאס כגורם הכוח המרכזי, ללא פירוט ביטחוני ועם הגבלות על פעילות צה"ל. כדי לשנות את המצב חיוני להגביר את הלחץ על חמאס ועל קטאר בכל המישורים, ולדחוק אותם למציאות דומה לזו שהובילה לעסקה הקודמת.

תגובת חיזבאללה לחיסול בכיר חמאס סאלח אל-עארורי בדאחייה שבביירות היא העדות הטובה ביותר לאפקטיביות של הסיכולים הממוקדים. אפשר ללמוד ממנה עד כמה הארגון נלחץ בעקבות השימוש בכלי הזה. פגיעה בדרג המפקדים היא מרכיב חיוני במאבק. היא נועדה לשבש את הפיקוד והשליטה, להפריע להתנהלות האויב ולמימוש תוכניותיו, להוציא מהמגרש שחקנים יעילים ובעלי ניסיון, להרתיע את מי שפועלים נגדנו ולאותת למארחיהם, ולשבור את רוח האויב. חיסולו של אל-עארורי הנחית מכה מורלית על חמאס, גרם לפגיעה כואבת ביכולותיו וסיפק הוכחה לרצינות איומיה של ישראל לרדוף את מנהיגי הטרור בכל מקום שבו ימצאו. ביצוע החיסול בלב ביירות הבהיר שאין יותר אזורים "חסינים". הפעולות שבאו אחר כך לימדו כי לא היתה זו הצלחה חד-פעמית.

היכולות הללו, אשר אפשרו הגעה מדויקת ליעדים, אמורות להדיר כעת שינה מעיניהם של נסראללה והנייה. הן יחזקו את השפעת תמונות ההרס אשר מגיעות מתוככי רצועת עזה.

בחילופי המהלומות בין צה"ל לחיזבאללה יש דינמיקה של הסלמה. גם אם שני הצדדים לא רוצים בכך, זה יכול להוביל למלחמה. אין בכך כדי לומר שעלינו להבליג או למתן את תגובותינו, אלא שעלינו להיות מוכנים לאפשרות של התלקחות.

גם כאן זוהי מלחמת אין ברירה. חיזבאללה נכנס למלחמה לא לו. הוא ראה זאת כהזדמנות להכות בנו לצד חמאס, מתוך הנחה שהחברה הישראלית מפורקת וחלושה. שני הארגונים רואים

כעת עם שקם כלביא, חברה מלוכדת וסולידרית שמתייצבת נגד מבקשי נפשה, צבא שהתעשת במהירות ושמפעיל מכונת מלחמה אימתנית, ועורף שמשדר איתנות ונחוש להמשיך עד לניצחון. מתוך אימי הזוועות והכישלון של 7 באוקטובר נחשף גרעין הדנ"א שלנו, שבו שזורים יחד אמונה, גבורה ואחדות. זרם הסיפורים והעדויות על כך לא פוסק. את זאת רואים כעת גם אויבינו.

פורסם בישראל היום בתאריך 12.1.2024